

РЕШЕНИЕ

№ 6984

гр. София, 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в публично заседание на 07.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **8260** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба вх.№ Е-13-62-92/25.08.2023г. по описа на КЕВР от Църковно настоятелство при Храм „Св.В.. Г. П.“ БУЛСТАТ[ЕИК], [населено място], област Л., [улица], представявано от председателя –свещениконом В. Й. срещу Решение №Ж-618/13.07.2023г. на КЕВР, с което на осн. чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 е прекратено административното производство, образувано по жалба вх.№ Е-13-62-92/11.04.2023г., подадена от г-н В. Й. – енорийски свещеник при храм „Св. В.. Г. П.“ срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД.

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно и неправилно поради противоречие с материалния закон. Твърди се, че в противоречие със съдебната практика КЕВР е приела, че не било възможно да се определи, че електрическата енергия в обектите – храм и килийно училище към него се ползва изцяло за битови нужди. Обектите не извършват търговска/стопанска дейност с цел печалба, в тях се извършват единствено социални услуги – богослужебна дейност, религиозни обреди и обучение. Изтъква, че целта на тези дейности не е реализиране на печалба, а стимулиране вярата и обучението на лицата, които ги посещават и битовите нужди на църковните служители. Във връзка с горното според жалбоподателя следва да се

приеме, че потребителят на електроенергия в посочените обекти попада в категорията на битов клиент, приемайки обратното КЕВР е постановила незаконосъобразен административен акт, който моли съда да бъде отменен и да бъде върната преписката на КЕВР със задължителни указания да удовлетвори искането на жалбоподателя за промяна на използваната електрическа енергия от небитова на битова на обектите Храм „Св.вмчк Г. П.“, [населено място], област Л., [улица] килийното училище към него. Претендира присъждане на съдебно-деловодни разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят Църковно настоятелство при храм „Св. В. Г. П.“, редовно призван, чрез адв. Р. поддържа жалбата, по същество моли административният акт да бъде отменен, и преписката да бъде върната на КЕВР със задължителни указания за удовлетворяване искането на жалбоподателя. Претендира деловодни разноски за държавна такса. Моли присъждане на адвокатски хонорар по чл.38 от Закона за адвокатурата.

Ответникът – КЕВР – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва подадената жалба. Моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. С оглед конкретната фактическа обстановка счита, че КЕВР е достигнала до извода, че жалбата е неоснователна и производството следва да бъде прекратено, тъй като не са налице предпоставки посоченият обект да се счита за битов и съответно правилно КЕВР не е одобрила направеното искане. Прави възражение за прекомерност на претендираните разноски. В дадения от съда срок не представя писмени бележки.

СГП, редовно призвана, не изпраща представител.

Заинтересованата страна – „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД - редовно призвана, не се представлява. Депозирано е писмено становище по същество и моли съда да остави без уважение жалбата срещу решение №Ж-618 от 13.07.2023г. на КЕВР. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Електрохолд Продажби“ ЕАД – редовно призвана не се явява и не се представлява. С молба, постъпила в съда след съдебно заседание, в което е даден ход по същество на делото, пълномощник на дружеството представя писмени бележки по същество на спора, ведно със списък на направените разноски, като се претендира присъждане на разноски за процесуално представителство в размер на 150 лева.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Било подадено Заявление №[ЕГН]/22.02.2023г. от храм „Св. В. Г. П.“, [населено място] чрез В. И. Й. – енорийски свещеник и председател на църковното настоятелство за встъпване в договорни отношения с „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД като битов клиент за обект с точка на доставка 32Z103002263409В, представляващ „религиозен храм“ и обект с точка на доставка 32Z103002294633К, представляващ „килийно училище“.

Видно от Нотариален акт за собственост на недвижим имот №73, том V, рег.№3109

дело 279 от 2011г., издаден от нотариус М. Д., на осн. чл.587, ал.1 от ГПК признава: „Храм „С. ВЕЛИКОМЪЧЕНИК Г.“ [населено място], Л. област с ЕИК[ЕИК], представляван от енорийски свещеник и председател на църковното настоятелство на същия храм В. Й. за собственик на следния недвижим имот: Поземлен имот, находящ се в урбанизираната територия на [населено място], [община], област Л. с адрес по скица [населено място], п.к. 5730, [улица] идентификатор №43325.500.683 по кадастралната карта и кадастрални регистри, одобрени със Заповед РД-18-29/01.04.2009г. на Изпълнителния директор на АГКК с площ по скица от 1666 кв.м., Начин на трайно предназначение: За култова, религиозна сграда, комплекс, заедно с построената в имота едноетажна сграда – Храм „С. Великомъченик Г.“ с адрес по скица [населено място], п.к. 5730, [улица] с идентификатор №43325.500.683.1 със застроена площ от 254 кв.м., предназначение: Култова, религиозна сграда.

След разглеждане на заявлението с писмо изх.№[ЕГН]/21.03.2023г. „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е изпратило отговор, в който са обосновани мотивите за отказ обектите да бъдат регистрирани със статут на „битови“. В същото са разяснени дефинициите на понятията „битов“ и „небитов“ клиент в ЗЕ, приложимите понятия от други нормативни актове, разликата между физическите и юридическите лица по отношение на възможностите им да ползват електрическа енергия и нуждите, които задоволяват.

На 04.04.2023г. Църковно настоятелство при храм „Св. В.. Г. П.“ [населено място], чрез свещеник В. Й., председател на настоятелството, депозирало жалба до КЕВР срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД, в която се възразява срещу отказ на тези две дружества за обектите – храма и килийното училище към него, които към момента са потребители на електрическа енергия за небитови нужди, да бъдат снабдявани с електрическа енергия като битови клиенти. Същата била постъпила в КЕВР на 11.04.2023г. по реда на чл.143, ал.3 от наредба №3, заедно със становището на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД.

От становището на електроразпределителното дружество е установено, че Електроразпределителни мрежи Запад ЕАД поддържа становището си, изразено в писмо изх.№[ЕГН]/21.03.2023г., като дружеството се е съобразило с изискванията на ЗУТ и предоставя достъп до мрежата на съответните обекти съобразно тяхното предназначение. Дружеството е отчело факта, че храм „Св. В.. Г. П.“ [населено място] не извършва търговска/стопанска дейност с цел печалба, а богослужебна дейност и религиозни обреди, но въпреки това използването на сградата и консумацията на електрическа енергия не може да се определи като задоволяване на битови нужди. Същото се отнася и за другия обект – килийното училище, чието предназначение е за образователна дейност. Съгласно ЗЕ, считано от 01.10.2020г. небитовите клиенти не могат да бъдат снабдявани от краен снабдител по регулирани цени и следва да избират своя доставчик на електрическа енергия по свободно договорени цени.

На осн. чл.142 и чл.143 от Наредба №3 от 21.03.2023г. с писмо от 27.04.2023г. КЕВР е изисквала от „Електрохолд Продажби“ ЕАД становище на дружеството във връзка с подадената жалба. С писмо, входено в КЕВР на 04.05.2023г. „Електрохолд

Продажби“ ЕАД е изразило становище по казуса. За обектите – храм „Св. В. Г. П.“, находящ се в [населено място], [улица] обект „килийно училище“, находящ се в [населено място], [улица] „Електрохолд Продажби“ ЕАД имало сключен договор за продажба на електрическа енергия за небитово ползване с клиентски №210026663465. Снабдяването с електрическа енергия се осъществявало съгласно лицензията на електроснабдителното дружество за доставчик последна инстанция. В условия на свободен пазар на електрическа енергия процесите и сроковете по смяна на доставчик и координатор на балансираща група били законово определени и били свързани с оператора на електроразпределителната мрежа – в случая „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД, който имал право да прекрати процедурата по прехвърляне на обекти към краен снабдител, ако намери основание за това. Дружеството е изразило становище, че „битови нужди“ са нужди на физическо лице и на домакинството, осигуряващи на потребителя жизнените условия във всекидневния живот, т.е. електрическата енергия се ползва за осветление, битови и домакински уреди, евентуално за отопление, ако не се ползват други източници. Предвид предназначение на обектите – храм за богослужение и образователна дейност, „Електрохолд Продажби“ ЕАД не приело, че консумираната в тях електрическа енергия се ползва за битови нужди.

На 13.07.2023 г. било проведено закрито заседание на КЕВР, на което била разгледана административна преписка, образувана по жалба с вх. № Е-13-62-92/11.04.2023 г., подадена от В. Й. – енорийски свещеник при храм „Св.вмчк. Г. П.“ и било взето атакуваното решение № Ж-618/13.07.2023 г. – предмет на настоящото производство. Със същото, на основание чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 КЕВР прекратява административното производство по жалба с вх. № Е-13-62-92/11.04.2023 г., подадена от В. Й. – енорийски свещеник при храм „Св.вмчк. Г. П.“ срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД. Направено било заключение, че жалбата е неоснователна. Решението на КЕВР било връчено лично на жалбоподателя на 24.07.2023г., видно от известие за доставяне /обратна разписка/ ИД PS 1040 80NPI2 Q.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 13, ал. 9 от ЗЕ, от лице, имащо правен интерес и срещу подлежащ на оспорване по съдебен ред акт, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма. Издаденото решение съдържа фактически и

правни основания с оглед изискванията на чл. 59, ал.2 от АПК и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактически и правни основания, послужили за издаването му.

От административния орган не са допуснати съществени процесуални нарушения, съгласно чл.11, ал.1 от ЗЕ КЕВР е колегиален орган, който се състои от 5 членове, в т.ч. председател. Според чл.13, ал.1 от ЗЕ КЕВР е постоянно действащ орган, който заседава, като са присъствали повече от половината от общия брой членове или от членовете на съответния състав. Видно от приложения по делото Протокол №229/13.07.2023г., от проведеното закрито заседание на КЕВР, на него са присъствали

Членовете на КЕВР, като решението е взето с 2 гласа „за“ от тримата членове на състав "Енергетика" на КЕВР са присъствали двама – председателят и един член със стаж в областта на енергетиката, които са гласували "за". Т. е. заседанието на специализирания състав "Енергетика", на което е постановено процесното решение, е проведено от компетентния състав, заседавал при наличие на изискуемия по чл. 13, ал. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 35 от 2015 г. кворум /двама от трима членове/, а решението е постановено при наличие на предвиденото в чл. 13, ал. 3, т. 1 от ЗЕ ред. ДВ бр. 9 от 2022 г. мнозинство.

В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

В съответствие с чл. 22, ал. 1, т. 2 от Закона за енергетиката /ЗЕ/, КЕВР разглежда жалби на клиенти срещу доставчици на енергия, включително крайни снабдители, свързани с изпълнението на задълженията им по този закон, като в съответствие с ал. 5 когато комисията приеме жалба за основателна, тя с решението дава задължителни указания по прилагането на закона. Съгласно чл. 22, ал. 7 от ЗЕ, редът за подаване на жалбите, тяхното разглеждане и процедурата за доброволно уреждане на спорове се уреждат в наредбата по чл. 60, а именно Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката /обн. в ДВ, бр. 33/05.04.2013 г./. В случая, изискванията на Наредбата – чл. 144 и сл. са спазени – изготвен е доклад и е проведено закрито заседание, на което е прието процесното решение. Видно от приложената и приета от съда административна преписка, КЕВР е изпълнила нормата на чл.142 и сл. от Наредба №3. Спазена е нормата на чл.35 от АПК като КЕВР е събрала в хода на административното производство всички необходими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата.

По отношение материалната законосъобразност на решението, съдът намира следното:

Настоящият състав намира оспореното решение на КЕВР за законосъобразно и постановено в съответствие с правните норми.

Действащите Общи условия на договорите за използване на електроразпределителната мрежа на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД са одобрени с Решение ОУ-2/04.06.2021 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране и са публично достъпни на адрес: <https://ermzapad.bg/bg/zakonova-ramka/obshi-usloviya/za-dogovori-za-izpolzvane-na-elektrozpredelitelnata-mrezha/> Съгласно чл.3, т.1 от същите „Битов клиент“ е КЛИЕНТ, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди.

Общите условия за продажба на електрическа енергия на „Електрохолд Продажби“ ЕАД са одобрени с Решение № ОУ-3/10.03.2023 г. на Комисията за енергийно и водно

регулиране и са публично достъпни на адрес:

<https://electrohold.bg/bg/elektronna-faktura/novi-obshi-usloviya-za-prodazhba-na-elektroenergiya/>. Съгласно чл.2, т.1 от същите „битов клиент“ е КЛИЕНТ, който купува електрическа енергия за собствени битови нужди.

Към датата на издаване на оспореното решение т. 2а от §. 1 от ДР на ЗЕ /ДВ бр.54 от 2012г, доп. ДВ бр.23 от 8 март 2013г, в сила от 17.07.2012г. предвижда, че „битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди. В т. 33а на същата разпоредба е дадено определение на понятието „небитов клиент“ – клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за небитови нужди. Въведеното в ЗЕ разделение на клиентите, цитирано по-горе, е в съответствие и с целта на дефиницията на Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент от 13.07.2009г. относно Общите правила за вътрешния пазар на електрическа енергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, а именно: чл.2, т.10 „битов клиент“ означава клиент, купувач електроенергия за собствена битова консумация, като изключват търговска или професионални дейности съгласно чл.2, т.11 „небитов клиент“ означава физическо или юридическо лице, купувач електроенергия, която не е за негови собствени битови нужди и включва производители клиенти на едро. Разделението на двата типа клиенти е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия.

От анализът на цитираните по-горе разпоредби несъмнено налага извода, че критерият за разделение между битов и небитов клиент е на плоскостта на различните нужди, които те ще задоволяват със закупената енергия, а не само на плоскостта на предназначението на обектите, в които ще я потребяват. В тази връзка е и съдебната практика на ВАС /вж. Решение №3141 от 24.03.2023г., постановено по адм.д. №8042/2022г., III отд. На ВАС; решение №3113 от 04.04.2022г., постановено по адм. дело №9353/2021г., III отд. На ВАС и др. / В процесния случай безспорно установено е, че жалбоподателят е юридическо лице, което не извършва търговска/стопанска дейност с цел печалба. Съгласно чл.10, ал.2 от Закона за вероизповеданията Българската православна църква – Българска патриаршия е юридическо лице, като устройството и управлението се определят в нейния устав. Уставът на Българската православна църква – Българска патриаршия в чл.13, ал.2 предвижда, че нейните местни поделения – митрополии, църкви и манастири, също са юридически лица. Юридическите лица, в това число и местните поделения на Българската православна църква- Българска патриаршия – митрополии, църкви и манастири, са правни субекти, които са носители на права и задължения, които те упражняват чрез своите органи. От приложените по делото доказателства –регистър БУЛСТАТ е видно, че храмът е религиозна институция (Б.), създадена на основание Закона за вероизповеданията. Не се споделят аргументите на заинтересованата страна „ЕРМ Запад“ ЕАД, че юридическото лице поради своето естество на правно образувание, няма „бит“ или „домакинство“, за да задоволява свои собствени домакински/битови/жилищни нужди и се причислява към „небитовите клиенти“, независимо дали е собственик/ползвател на обект с предназначение за жилищни нужди или път не извършва търговска дейност с цел печалба. В ЗЕ не се поставя критерий за вида на субекта, за който се предоставя

енергията при определянето му за „битов клиент“, съответно „небитов клиент“, същото не следва и от Директива 2009/72/ЕО, нито от съдебната практика /Решение №3765/28.03.2017г. на ВАС, IV отделение, по адм.д.№12292/2016г./.

Съгласно чл.8, ал.3, т.4 от ОУ на договорите за продажба на електрическа енергия на „Електрохолд Продажби“ ЕАД продажбата на електрическа енергия се предоставя от подадено писмено заявление от страна на потребителя, в което той посочва дали електрическата енергия ще бъде използвана за битови нужди или за стопански нужди. Съгласно чл.4, ал.5 от същите в случаите, когато настъпи промяна в предназначението на обекта, в който се използва електрическа енергия, потребителят е длъжен писмено да уведоми за това продавача в 30-дневен срок след промяната. При неуведомяване електрическата енергия се заплаща по по-високата цена, считано от датата на съставянето на констативен протокол за това обстоятелство по реда на тези общи условия. Освен това съгласно чл.13, т.5 от ОУ потребителят се задължава да уведоми продавача в 30-дневен срок в писмена форма за всяка промяна, свързана с личните му данни или със собствеността или другите основания, на които продавачът доставя електрическа енергия на обекта. За клиента е налице право да ползва електрическа енергия за битови или за стопански нужди и право да предприема действия по промяна на предназначението на цялата територия на един обект неограничено във времето и по брой пъти. С оглед гореописаната нормативна уредба и действащи ОУ същите предполагат уведомителен режим от страна клиента по отношение на начина на ползване на ел. енергията. Въпреки това за дефиниране и разграничаване на понятията потребител на електрическа енергия за битови нужди и потребител на електрическа енергия за стопански нужди е необходимо да се изследва: вида правен субект; нуждите, за които той ползва/купува електрическата енергия; дали е или не е на издръжка на държавния или общинския бюджет. Основният критерий е нуждите, за които се ползва/купува електрическата енергия и които ще се задоволяват със закупената електрическа енергия, като последните следва да съответстват на предназначението на обекта, в който това ще се прави /в този смисъл Решение №8149/26.07.2023г. на ВАС по адм.д. №1447/2023г. на ВАС/.

При положение, че обектите, за които се иска промяната, предвид естеството си и тяхното предназначение не предполагат по еднозначен и категоричен начин използването им изцяло и единствено за битови нужди /в храма се извършват социални услуги-богослужбна дейност, религиозни обреди и др., а в килийното училище освен обучение на лица, които ги посещават, е възможно да се извършват и други дейности, както от църковните служители, така и от други трети лица/, жалбоподателят е следвало да ангажира доказателства пред КЕВР, че декларираните обекти се ползват само и единствено за битови нужди. Не е в тежест на „ЕРМ Запад“ ЕАД и на „Електрохолд Продажби“ ЕАД да изследват дали е налице основание за тази промяна, както и служебно да извършват проверки за предназначението на собствените на Църковно настоятелство при храм „Св. В.. Г. П.“ [населено място], било то и в по-благоприятен за клиента режим.

В хода на производството пред административния орган жалбоподателят не е предоставил писмени доказателства, от които да е възможно по безспорен начин да се извърши преценка, че обект с точка на доставка 32Z103002263409В, представляващ „религиозен храм“ и обект с точка на доставка 32Z103002294633К, представляващ „килийно училище“ се ползват изцяло и единствено за битови нужди. Такива не са представени и със заявление №[ЕГН]/22.02.2023г. за встъпване в договорни

отношения с „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД като битов клиент за гореописаните обекти. Такива не са представени и на съда, въпреки, че с Определение от 02.10.2023г. на съда изрично са дадени указания на жалбоподателя, че на осн. чл.144 от АПК вр. чл.154, ал.1 от ГПК жалбоподателят следва да установи съществуването на фактите и обстоятелствата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, а именно да установи, че консумираната електрическа енергия в обектите храм „Св. В. Г. П.“ в [населено място] и килийно училище към него се ползва изцяло и единствено за битови нужди. В този смисъл правилно с решението на КЕВР е прието, че е невъзможно да се определи, че консумираната електрическа енергия в обектите се ползват изцяло за битови нужди и на осн. чл.22, ал.1 и ал.7 от ЗЕ във връзка с чл.147, ал.1 от Наредба №3 е прекратено административното производство, образувано по жалба от 11.04.2023г., подадена от В. Й. – енорийски свещеник при храм „Св. В. Г. П.“ срещу „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД и „Електрохолд Продажби“ ЕАД.

При така изложените съображения, съдът намира обжалваното решение на КЕВР за правилно и законосъобразно, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора сторените от жалбоподателя разноски остават за негова сметка. Ответникът не претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Заинтересованата страна „Електрохолд Продажби“ ЕАД е депозирала искане за присъждане на разноски по списък с молба, постъпила в съда след съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество, поради което същите не следва да му се присъждат от съда. Заинтересованата страна „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД своевременно е претендирала разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което жалбоподателят следва да заплати сумата от 100 лева разноски за юрисконсултско възнаграждение на основание чл.143, ал.1 от АПК вр. чл.78, ал.8 ГПК във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ във връзка с чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София град, III отделение, 67-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Църковно настоятелство при Храм „СВ.В. Г. П.“ БУЛСТАТ[ЕИК], [населено място], област Л., [улица], представлявано от председателя –свещениконом В. Й. срещу Решение №Ж-618/13.07.2023г. на КЕВР.

ОСЪЖДА Църковно настоятелство при Храм „СВ. В. Г. П.“ БУЛСТАТ[ЕИК] да заплати на „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД сумата в размер на 100 /сто/ лв., представляваща направени по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: